

Sygn. akt III K 295/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzenna Ahvazi – Karwowska

Protokolant: Aneta Sobiepanek, Rafał Czyżewski

w obecności Prokuratora Dariusza Tałalaja

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 24 września 2014r. i 5 listopada 2014r.

sprawy

S. G. (1), s. W. i R. z d. Z., ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że

w dniu 2 marca 2014 r. w W. przy ul. (...), umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, określone w art. 45 ust. 1 Prawa o ruchu Drogowym, w ten sposób, że kierował po drodze publicznej samochodem marki F. o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości- 0,78 mg/l (wynik I) i 0,76 mg/l (wynik II) zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, a czynu tego dopuścił się będąc karanym prawomocnym wyrokiem Sądu sygn. akt –III K 3287/06 za przestępstwo określone w art. 178 a § 1 kk,

tj. o przestępstwo określone w art. 178 a § 4 kk

o r z e k a:

I. oskarżonego S. G. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu przy czym ustala, iż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny tj. samochód marki F. o nr rej. (...) w ruchu lądowym oraz że czynu tego dopuścił się, będąc prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 19.01.2007 r., sygn. III K 615/09, za czyn z art. 178 a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i występek ten kwalifikuje z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 178 a § 4 k.k. w zw. z art. 178 a § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 178 a § 4 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego S. G. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego S. G. (1) kwotę 180 (stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 90 zł (dziewięćdziesięciu) złotych, tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu ujawnionego materiału dowodowego, Sąd ustalił wskazany niżej stan faktyczny.

W dniu 02.03.2014 r. funkcjonariusze policji asp. R. Z. (1) i asp. M. C. pełnili służbę patrolową w rejonie dzielnicy O. w W..

Około godz. 08:10, przy ul. (...), policjanci zatrzymali do kontroli mężczyznę, kierującego pojazdem marki F. o nr rej. (...).

Po wylegitymowaniu, kierującym okazał się być S. G. (1). Mężczyzna nie miał przy sobie prawa jazdy, a funkcjonariuszom okazał jedynie legitymację honorowego dawcy krwi. Jego tożsamość potwierdził ponadto pasażer pojazdu K. Z..

W trakcie kontroli policjanci wyczuli od kierowcy woń alkoholu, toteż został on przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie dało wynik pozytywny. Pierwszy pomiar wykazał, iż S. G. (1) ma 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a drugi pomiar wskazał 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W związku z powyższym pojazd przekazano K. Z., a S. G. (1) przewieziono na Komisariat Policji W. W., gdzie ponownie przebadano go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Badanie dało wynik pozytywny. Pierwszy pomiar wykazał 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, drugi pomiar wskazał 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, trzeci zaś 0,65 mg/l.

S. G. (1) kierował samochodem marki F. o nr rej. (...) stanie nietrzeźwości, będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 19.01.2010 r. w sprawie II K 615/09 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

S. G. (1) był również uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Południe z dnia 22.02.2007 r. w sprawie III K 3287/06, jednakże skazanie to uległo zatarciu z dniem 02.09.2010 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego S. G. (1) (k. 88 – 89, 21), zeznań świadka R. Z. (1)

(k. 11v),

a także dokumentów w postaci:

- protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 2 – 2v, 5 – 5v);
- świadectw wzorcowania (k. 3 – 4, 6 – 6v);
- odpisu wyroku SR dla Warszawy Pragi w Warszawie o sygn. III K 3287/06 (k. 31, 63);
- odpisu wyroku SR w Grójcu o sygn. II K 615/09 (k. 34 – 34v, 73 – 74);
- informacji o odbyciu kary i środków karnych w sprawie II K 615/09 (k. 72);
- kopii potwierdzeń wpłat w sprawie III K 3287/06 (k. 98, 99);
- pisma Starostwa Powiatowego w W. wraz z danymi o odbyciu środka karnego (k. 101 – 102);
- karty karnej oskarżonego (k. 67-69),

które to wobec braku przeciwdowodów, Sąd ocenił jako odpowiadające prawdzie.

Sąd zważył, co następuje.

Oskarżony S. G. (1) w toku całego postępowania konsekwentnie przyznawał się do popełnienia zarzuconego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym, w krótkich wyjaśnieniach podał okoliczności jego popełnienia wskazując, że w dniu 01.03.2014 r. późnym popołudniem spożywał alkohol w postaci wódki, a następnie w dniu 02.03.2014 r. rano wsiadł do samochodu, gdyż miał przewieźć bliżej nieokreślony materiał w celach zarobkowych. Wyraził też chęć dobrowolnego poddania się karze.

Przed Sądem potwierdził wcześniejszą relację uściślając, że skończył pić alkohol pomiędzy godziną 22:00 a 23:00, miał przewieźć materiały hydrauliczne. Wycofał jednak poparcie dla wniosku o dobrowolne poddanie się karze.

Sąd w całości obdarzył wiarą wyjaśnienia oskarżonego. Wyjaśniał on bowiem w pełni klarownie, nie kwestionując faktu, iż popełnił czyn zabroniony, oraz opisał ogólne jego okoliczności. Sąd nie dopatrywał się żadnych przesłanek pozwalających podejrzewać, iż oskarżony miałby fałszywie się obciążać. Wyjaśnienia S. G. (1) znajdują pełne potwierdzenie w materiale dowodowym zebranym w sprawie, a w szczególności w spójnych i logicznych zeznaniach świadka R. Z. (1) – policjanta, dokonującego kontroli oskarżonego

w dniu 02.03.2014 r. Świadek ten klarownie opisał okoliczności zatrzymania oskarżonego do kontroli drogowej, jak również wskazał, iż w trakcie kontroli wyczuwalna była od niego woń alkoholu, co skutkowało przebadaniem oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, a następnie przewiezieniem go do jednostki policji, celem przeprowadzenia dalszych czynności. Tym samym świadek podał wszelkie istotne okoliczności sprawy.

Zeznania te Sąd ocenił jako prawdziwe. Świadek zeznawał bowiem jasno i konsekwentnie. Wzrost tych zeznań podkreśla dodatkowo fakt, iż składa je funkcjonariusz publiczny, wykonujący zawód zaufania społecznego, nie mający żadnego interesu w fałszywym obciążaniu oskarżonego, co wszakże wiązałoby się dlań z surowymi konsekwencjami służbowymi i prawnymi.

Na wartość dowodową zeznań policjanta nie ma wpływu fakt, iż

Sąd poprzestał na odczytaniu relacji świadka, złożonej w postępowaniu przygotowawczym. Świadek zeznawał bowiem w pełni spójnie i logicznie, zaś podawane przezeń okoliczności nie były kwestionowane przez oskarżonego. Bezpośrednie przesłuchanie świadka nie było zatem konieczne zważywszy, że sam oskarżony wniósł o odczytanie jego zeznań.

Wreszcie zważyć wypada, że zarówno zeznania świadka jak i wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym z dnia 02.03.2014 r. (k. 2 – 2v). Z jego treści jasno bowiem wynika, iż oskarżony S. G. (1) był wówczas pod wpływem alkoholu. Przedmiotowe badanie ma pełną wartość dowodową, albowiem zostało przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami, urządzeniem typu A(...), posiadającym ważne świadectwo wzorcowania, które załączono do w/w protokołu (k. 3 – 4). Rzetelność i legalność pomiarów nie budzi w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Badania dokonano dwukrotnie, w krótkich odstępach czasu o godzinie 8:15 oraz 8:30, a wynik wykazał minimalną tendencję zniżkową od 0,78 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy pierwszym pomiarze do 0,76 mg/l przy pomiarze ostatnim.

Fakt, iż w chwili zatrzymania oskarżony był nietrzeźwy potwierdza ponadto protokół drugiego badania oskarżonego na zawartość alkoholu

w wydychanym powietrzu, przeprowadzonego w dniu 02.03.2014 r., po przewiezieniu S. G. (1) na komisariat (k. 5 – 5v). Również to badanie przeprowadzono urządzeniem posiadającym ważne świadectwo wzorcowania (k. 6 – 6v), wykonując trzy pomiary w krótkich odstępach czasu - o godzinie 9:01, 9:03, oraz 9:21 z wynikiem od 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy pierwszym pomiarze do 0,65 mg/l przy pomiarze ostatnim.

Z kolei z odpisu wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ

w Warszawie z dnia 22.02.2007 r., w sprawie o sygn. akt III K 3287/06 (k. 31, 63), wynika, że oskarżony S. G. (1) został prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 1 kk, tj. za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat próby. Wyrok uprawomocnił się w dniu 02.03.2007 r., toteż zakaz obowiązywał do 02.03.2010 r. Powyższe

znajduje potwierdzenie w piśmie Starostwa Powiatowego w W. z dnia 15.10.2014 roku wraz z danymi o odbyciu środka karnego (k. 101 – 102). Z nadesłanych przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie kopii potwierdzeń wpłat w sprawie 3287/06 (k. 98, 99) wynika, że S. G. (1) uregulował orzeczone wyrokiem koszty sądowe i świadczenie pieniężne w dniu 11.02.2008 r. Zważyć przy tym należy, że wymienionemu wymierzono w omawianym wyroku karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na 3 lata. Okres próby zakończył się zatem w dniu 02.04.2010 r. (trzy lata od uprawomocnienia), zaś okres, o którym mowa w art. 75 § 4 k.k., upłynął z dniem 02.09.2010 r. i wówczas, na mocy art. 76 k.k., nastąpiło zatarcie skazania z mocy prawa.

Ponadto z odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 19.01.2010 r. w sprawie o sygn. akt II K 615/09 (k. 34 – 34v, 73 – 73v), wraz informacją o odbyciu kar i środków karnych (k. 72) wynika, że oskarżony S. G. (1) był prawomocnie skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., tj. za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów, orzeczonego w innej sprawie. Wyrokiem tym orzeczono wobec oskarżonego, między innymi, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 15.02.2010 r., toteż zakaz obowiązywał do dnia 15.02.2013 roku. Z informacji o odbyciu kar i środków karnych wynika zaś, że orzeczone wyrokiem kary zostały wykonane w całości. Oskarżony nie uregulował natomiast świadczenia pieniężnego w kwocie 200 złotych, toteż wyrok do chwili obecnej nie uległ zatarciu.

Sąd dokonał następującej oceny prawnej czynów oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe, w świetle ujawnionego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, że wina oskarżonego S. G. (1) nie budzi żadnych wątpliwości i została udowodniona w całości. Oskarżony przyznał się bowiem do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył krótkie, ale klarowne wyjaśnienia, korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym sprawy w postaci zeznań świadka R. Z. i zebranej w sprawie dokumentacji procesowej w postaci protokołów badania stanu trzeźwości oraz odpisu wyroku w sprawie II K 615/09. Całokształt materiału dowodowego sprawy układa się w logiczną całość, co wykazano powyżej.

Swoim zachowaniem, polegającym na kierowaniu w ruchu lądowym samochodem marki F. o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczającym 0,75 mg/l, oskarżony S. G. (1) wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego, określonego

w art. 178a § 1 k.k. Opisane tam przestępstwo polega bowiem na kierowaniu pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym wodnym lub powietrznym w sytuacji, gdy kierujący znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Zgodnie zaś z art. 115 § 16 k.k., stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu

w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Z kolei w myśl art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym zabrania się kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony dopuścił się opisanego zachowania, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 19.01.2010 r., sygn. II K 615/09, za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., jednakowoż już po upływie orzeczonego w tym wyroku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, który w związku

z uprawomocnieniem się orzeczenia w dniu 15.02.2010 r., zakończył się w dniu 15.02.2013 r.

Oskarżony popełnił zatem czyn z art. 178a § 1 k.k. w warunkach, określonych

w art. 178a § 4 k.k. Zgodnie z owym przepisem, sprawca czynu określonego w art. 178a § 1 k.k., który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 k.k. popełnione

w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

S. G. (1) w dniu 02.03.2014 r. prowadził pojazd mechaniczny, jadąc ul. (...), tj. poruszając się w ruchu lądowym i pozostając w stanie nietrzeźwości, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

W ocenie Sądu powyższe wskazuje jednoznacznie na zasadność stawianego oskarżonemu S. G. (1) zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w warunkach art. 178a § 4 k.k.

Ponadto, całokształt okoliczności sprawy pozwala stwierdzić, iż działał on umyślnie i miał pełną świadomość, iż kieruje samochodem (tj. pojazdem mechanicznym), będąc pod wpływem alkoholu. Oskarżony spożył taką jego ilość i na tyle krótko przed użyciem pojazdu, że zatrzymujący go policjant wyczuł bez problemu, wydobywającą się od oskarżonego woń alkoholu, zaś wynik badania stanu trzeźwości (i to także podczas kolejnego badania wykonywanego około godziny po zatrzymaniu) wskazywał ilość alkoholu w wydychanym powietrzu zdecydowanie przekraczającą ustawowy próg, określający stan nietrzeźwości. Co więcej, jako osoba dorosła i w pełni poczytalna, oskarżony winien mieć pełną świadomość, iż kierowanie jakimikolwiek pojazdami pod wpływem alkoholu jest zabronione w szczególności, iż problem tzw. pijanych kierowców jest dość powszechnym zagadnieniem, zaś postawa taka jest wielokrotnie piętnowana, chociażby w mediach.

Tym niemniej zauważyć należy, iż sporządzając akt oskarżenia, Prokurator nieprecyzyjnie sformułował opis czynu, zarzucanego oskarżonemu, w zakresie wykazania spełnienia przez S. G. przesłanek z art. 178a § 4 k.k. W zarzucie wskazano bowiem, iż skazany był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie, sygn. III K 3287/06, podczas gdy, jak wykazano powyżej, wyrok ten na mocy art. 76 § 1 k.k. (stanowiącego *lex specialis*

w stosunku do zasad ujętych w art. 107 k.k. i w art. 108 k.k.) uległ zatarciu z mocy prawa z dniem 02.09.2010 r. Ponadto, w akcie oskarżenia znalazła się niepełna kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu. Z tych względów Sąd, wydając wyrok, uzupełnił opis czynu o stwierdzenie, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Grójcu z dnia 19.01.2010 r., sygn. II K 615/09, za czyn z art. 178 a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz doprecyzował kwalifikację prawną czynu wskazując, że stanowi on występki z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k.

Zachowanie przestępcze, jakiego dopuścił się oskarżony, godziło w istotne dobro chronione prawem, jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Stopień szkodliwości społecznej przestępstwa popełnionego przez S. G. (1) jest znaczny, zwłaszcza przy uwzględnieniu dość dużego stężenia alkoholu

w wydychanym powietrzu oraz okoliczności jego popełnienia. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu w godzinach porannego szczytu (co wiąże się ze zwiększonym ruchem samochodów na drodze) i to będąc już uprzednio skazanym za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. Ponadto poruszał się on ulicą (...), która jest jedną z głównych ulic (...).

Tak też, uwzględnivszy powyższe okoliczności, kierując się przy wymierzaniu oskarżonemu kary kryteriami wymienionymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.,

a więc swoim uznaniem, granicami przewidzianymi przez ustawę, Sąd uznał, iż sprawiedliwą, wyważoną i uwzględniającą stopień zawinienia oskarżonego

i szkodliwości społecznej jego czynu jest wymierzona mu w pkt I wyroku kara 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd doszedł do przekonania, iż w stosunku do oskarżonego G. nie zachodzą przesłanki do zastosowania dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia orzeczonej kary, przewidziane w art. 69 k.k. Zgodnie

z § 1 powołanego przepisu, Sąd może bowiem warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to

wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Z kolei § 2 tego przepisu stanowi, że zawieszając wykonanie kary, Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

Tymczasem S. G. (1) jest osobą uprzednio karaną (k. 68) za prowadzenie pojazdu pod wpływem alkoholu i to w czasie, gdy obowiązywał go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczony wyrokiem III K 3287/06 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie. Tak też przestępstwo zarzucone oskarżonemu w niniejszej sprawie jest kolejnym przypadkiem, kiedy wsiada on do samochodu w stanie nietrzeźwości. W związku z powyższym oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach art. 178 § 4 k.k. Ponadto, jak już wspomniano wcześniej, oskarżony prowadził samochód będąc w stanie nietrzeźwości w godzinach porannego szczytu (zatrzymano go krótko po godzinie 8:00 rano) i poruszał się jedną z głównych ulic (...). Powyższe wskazuje jednoznacznie, iż oskarżony swoją postawą wykazuje rażące lekceważenie dla porządku prawnego, albowiem po raz kolejny dopuszcza się tego samego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Oskarżony ponownie wsiadł do samochodu pod wpływem alkoholu i to pomimo skazania go uprzednio za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., wyrokiem III K 615/09, na karę z warunkowym zawieszeniem wykonania, którą odbył w całości oraz pomimo wykonania środka karnego w postaci trzyletniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przed ponownym kierowaniem samochodem w stanie nietrzeźwości oskarżonego nie powstrzymał nawet fakt, iż wydając wyrok w sprawie III K 615/09, Sąd dał mu wówczas kolejną szansę resocjalizacji w warunkach wolnościowych i to pomimo faktu, iż odpowiadał on wtedy również za zlekceważenie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, orzeczonego w sprawie III K 3287/06. Co więcej, oskarżonemu nie przeszkadzał fakt, iż po orzeczeniu ostatniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, nie posiada on uprawnień do kierowania samochodem.

W ocenie Sądu całokształt przytoczonych wyżej okoliczności dowodzi, że dotychczasowo stosowane wobec oskarżonego kary i środki karne nie przyniosły zamierzonego rezultatu. Tym samym nie może być mowy o jakiegokolwiek pozytywnej prognozie kryminologicznej w odniesieniu do S. G. (1). Postawa oskarżonego w żadnym wypadku nie pozwala na zastosowanie środka probacyjnego. Jednocześnie Sąd stwierdza, iż kara w zawieszeniu nie spełniłaby

w odniesieniu do niego swoich celów, a w szczególności nie zapobiegłaby jego powrotowi do przestępstwa, jeżeli celu tego nie osiągnęła taka właśnie kara orzeczona w sprawie II K 615/09 (k. 73 – 74).

Oskarżony, pomimo wcześniejszego skazania za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, połączonego z zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych na

3 lata, i powiązaną z tym koniecznością ponownego ubiegania się o uprawnienia do prowadzenia samochodów, ponownie wsiadł do samochodu będąc nietrzeźwym i nie mając prawa jazdy, czym po raz kolejny okazał swoje rażące lekceważenie dla porządku prawnego.

W tym stanie rzeczy Sąd doszedł do przekonania, iż jedynie bezwzględna kara pozbawienia wolności w wymiarze ustalonym przez Sąd jest w pełni adekwatna do stopnia zawinienia S. G. (1) oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, która jest znaczna.

Ponadto w punkcie II wyroku Sąd, mając na uwadze treść art. 42 § 2 k.k., zobligowany był nałożyć na oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów, bądź pojazdów określonego rodzaju. Mając zatem na uwadze charakter czynu oskarżonego i stopień naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym i okazane im lekceważenie, wyrażające się w kolejnym już kierowaniu samochodem w stanie nietrzeźwości i to przy dość znacznym stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu, popełnionym po uprzednim skazaniu za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., wyrokiem II K 615/09, a do tego dokonany w godzinach porannych na jednej z głównych ulic (...) orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów określonego rodzaju, tj. pojazdów mechanicznych, na okres 6 lat.

Tak orzeczony zakaz, jest w pełni adekwatny dla charakteru czynu, jakiego dopuścił się oskarżony.

Reasumując, Sąd stanął na stanowisku, iż tak orzeczona bezwzględna kara

8 miesięcy pozbawienia wolności, połączona z sześcioletnim zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych, jest w pełni adekwatna do stopnia winy oskarżonego i spełni swoje cele prewencji tak generalnej jak i indywidualnej.

W punkcie III wyroku, mając na uwadze stan majątkowy oskarżonego S. G. (1), Sąd, na podstawie artykułu 627 k.p.k., obciążył go opłatą sądową w wysokości 180 zł, zasądzoną na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych oraz obciążył go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 90 zł uznając, iż jako osoba zdolna do pracy i przed wyrokiem wykonująca pracę zarobkową, jest on w stanie przedmiotowe koszty uiścić.